

rijke bijdragen die de vertegenwoordigers van de gekleurde continenten op deze conferentie leveren.⁷¹

In zijn boek *Een blinkend spoor 1879-1979* beschrijft de historicus Roelink de geschiedenis van het verwezenlijken van de mondiale prentie van de vu. Hij onderscheidt twee fasen, die omstreeks 1960 zeer geleidelijk in prioriteit wisselen.

- 82 Grof geschematiseerd zou men kunnen zeggen dat tot de laatste wereldoorlog min of meer abstracte waarden als stamverwantschap, Calvinisme en zending bepalend zijn geweest voor het mondiale streven van de Vereniging en vu; na rond 1960 werden dat veel meer waarden als medemenselijkheid, rechten van de mens, strijd tegen ongelijkheid en discriminatie, die men vooral in concrete vormen in heel de wereld gestalte wilde geven.⁷²

Dat veranderingsproces en de nieuwe oriëntaties zijn in dit hoofdstuk nader toegelicht. De Vrije Universiteit gaat zich meer open en oecumenisch opstellen, maar ook met nieuwe aandacht voor de grote problemen in de wereld, en vooral voor die van de ontwikkelingslanden. Die wereldwijde interesse krijgt een groot draagvlak binnen de universiteit.

Binnen de universitaire wereld in Nederland opent de vu als eerste een eigen bureau buitenland. Die afdeling start in januari 1966 en begint direct aan de voorbereiding van enige grote universitaire ontwikkelingsprojecten. Het jaar daarop worden de eerste docenten door de vu uitgezonden. Zij gaan werken aan twee protestants-christelijke universiteiten, in de Congo en in Indonesië, gesteund door acties en idealisme.